

STIPENDISTI FONDACIJE HASTOR UČESNICI OBUKE U ORGANIZACIJI OSCE-A SREBRENICA

Mjesec februar 2016. godine, ostat će zapamćen po mnoštvu novih događaja i zanimljivosti. Jedan od takvih događaja je i obuka organizovana 6. i 7. februara od strane OSCE-a Srebrenica, u saradnji sa koordinatorom Koalicije protiv mržnje Srebrenice, na temu "Upravljanje projektnim ciklusom".

Naime, nakon što je šef misije OSCE-a u Srebrenici sa svojim timom obišao grupu stipendista Fondacije Hastor na jednom interaktivnom sastanku, podržao je rad ove grupe i pozvao ih na saradnju tako što će, za početak, određeni broj stipendista učestvovati na obuci koju organizuje OSCE. U pitanju je dvodnevna obuka čiji je cilj bio da se ojačaju sposobnosti članova Koalicije, te da se daju odgovori na određene izazove po pitanju kvalitetnih projektnih ideja za implementiranje u Srebrenici.

Svi učesnici su radili u dva tima gdje su imali priliku da primijene znanje i informacije koje su unaprijed dobili od trenera. Kao predstavnice Fondacije

Hastor, u prvom timu, učestvovalo su mlade volonterke Amra i Arijana Salihović, koje su, zajedno sa organizacijom "Sara" Srebrenica, Svetosavska omladina i "Preporod" Srebrenica razvile projektnu ideju koja može doprinijeti poboljšanju kvaliteta druženja najmlađih Srebreničana na novom igralištu za mališane i njihove porodice. Tim je, nakon obuke, odlučio nastaviti saradnju i raditi na ideji do same realizacije, gdje bi početak bio dostavljanje projekta potencijalnim donatorima. Učesnici drugog tima bili su Mladi iz MZ Suceska, Za Srebrenicu i Svetosavske omladine. Radili su na ideji za čišćenje i zaštitu rijeke Krivaje koja spaja Bratunac i Srebrenicu.

Fondacija Hastor ostaje uz mlade volontere do samog kraja. Želimo im puno sreće te se nadamo da će i sama realizacija biti vrlo uspješna.

Mujkić Hanka

PRIJATELJI IZ DHL-A

Dženan Džumhur i Amal Sorguč, uposlenici kompanije DHL, su počastili naše stipendiste edukativnim predavanjem o svojoj kompaniji, kao i radionicom koju prolazi svaki uposlenik njihove kompanije prije nego počne sa izvršavanjem svoje dužnosti u toj kompaniji.

Fondacija Hastor i Deutsche Post su tokom 2015. godine pokrenule projekat zajedničkog volontiranja i učešća kompanije DHL u aktivnostima Fondacije Hastor. U sklopu tog projekta zamišljeno je da se uposlenici kompanije DHL u Bosni i Hercegovini uključe u sastanke koje Fondacija Hastor održava sa svojim stipendistima svakog mjeseca, te na kreativne i inspirativne načine prikažu svakodnevne izazove prilikom rada u velikim kompanijama, te da inspirišu mlade ljude i daju im alate kako da se što bolje pozicioniraju kod budućih poslodavaca. U sklopu jednog od tih sastanaka, naši prijatelji iz DHL-a su organizovali zanimljivu radionicu i predavanje za naše stipendiste u subotu, 06. februara u prostorijama Fondacije Hastor. Nakon prezentacije o radu ove uspješne kompanije, uslijedila je radionica na temu Team Buildinga. Stipendisti su bili podjeljeni u tri grupe, a zadatak svake grupe je bio da se dobro organizuje, odnosno da rade timski i raspodijele poslove između sebe kako bi obavili zadatak što bolje. Svaka grupa je dobila vrećicu sa lego kockicama i nekoliko križaljki, čijim popunjavanjem su trebali ostvariti potreban novčani prihod za materijal tj. lego kockice, kojima će graditi strukturu. Troje u svakoj grupi je bilo zaduženo da gleda u strukturu lego-kockica koja se krila u kutiji. Ono što

zapamtiti kaže svojim članovima tima, od kojih je četvero imalo zadatku da gradi onako kako im ta osoba opisuje izgled strukture, bez da on učestvuje u gradnji, jer na taj način mogu ostati bez novčanih prihoda. Uzbuđenje je kulminiralo kada su shvatili da je ostalo malo vremena i da strukture koje su napravili nisu ni približne stрукturni koja se krila u kutiji. Pobjedu je odnijela treća ekipa. Oni su shvatili da građevina koju naprave ne može nikako biti identična onoj u kutiji, tako da su se posvetili rješavanju križaljki i uspjeli postići prihod drastično bolji od druge dvije ekipe. Prijatelji iz DHL-a su uspjeli na zabavan, ali edukativan način da pokažu našim stipendistima što znači timski rad i koliko je bitno da tim kvalitetno funkcioniše kako bi se izbjegle greške i dobro obavio posao.

Sadžida Kosovac

ŽIVOTNA PRIČA U SLUŽBI MOTIVACIJE DRUŽENJE SA DENISOM AGOVIĆEM

U subotu je u sjedištu Fondacije Hastor održan mjeseci sastanak studenata stipendista. Ovoga puta ugostili smo Denisa Agovića koji je sa prisutnim studentima podijelio svoju životnu priču i svojim primjerom pokazao kako su naši snovi itekako ostvarivi, uz istinsku volju i rad.

Denis je po rođenju dijagnosticirana spastična cerebralna paraliza te je do svoje pete godine bio praktično nepokretan. On je pozitivan primjer osobe koja se uspjela izboriti sa ovom dijagnozom i danas je sposoban da se kreće samostalno. No, Denis se pored cerebralne paralize izborio i sa predrasudama u društvu i okolini koje su ga pratile tijekom njegovog odrastanja, na putu ka formiranju uspješne i samostalne ličnosti. Denis je danas 26-godišnji mladić, student master studija na Fakultetu za upravu Univerziteta u Sarajevu, ambasador Sportskih igara mladih BiH, i veliki ljubitelj košarke, a zahvaljujući ogromnoj

ljubavi prema ovom sportu uspio je da prevaziđe barijere koje uzrokuje cerebralna paraliza. Naime, Denis je košarku zavolio još kao dječak, zbog čega je njegov otac došao na ideju da napravi improviziranu konstrukciju za koš, kako bi se mogli međusobno takmičiti u šutiranju. 2015. godine postao je prva osoba sa invaliditetom koja je učestvovala i uspješno završila Avazov vertikalni maraton. Dodaje da je njegov osnovni cilj promocija osoba sa invaliditetom. Zaključio je da se sve u životu dešava s razlogom i da nikako ne trebamo prihvati standarde koje nam nameće društvo, jedino je ispravno postavljati

sebi ciljeve i standarde ma koliko visoki oni bili. Stipendistima Fondacije Hastor Denis je istakao kako je obrazovanje najbolji dar koji čovjek može dobiti, a znanje najjače oružje na čovjekovom putu ka uspjehu. Istakao je i važnost prenošenja znanja na mlađe generacije i podučavanje pravim i istinskim vrijednostima i idealima. Snaga duha, volja, revolt protiv predrasuda i ogromna želja za uspjehom samo su neke od odlika koje krase ovog 26-godišnjeg mladića, a upravo ove vrijednosti njeguje i prepoznaće Fondacija Hastor, i svojim djelovanjem iste prenosi na svoje stipendiste koji ih rado usvajaju.

Džulisa Otuzbir

STIPENDISTICA FONDACIJE HASTOR DOBITNICA DEKANOVE NAGRADE

Da je obrazovanje izbor pobjednika, najveći dokaz su nam svi ostvareni uspjesi i postignuti ciljevi naših stipendista. Takav primjer je i Saneli Čolić, studentica četvrte godine Nastavničkog fakulteta na Odsjeku za razrednu nastavu u Mostaru, stipendistica i ponosni član Fondacije Hastor već punih šest godina.

Saneli je jedna od najuspješnijih studentica na svom fakultetu. Već na prvoj godini, za postignuti posjek od 9,30 bila je ponosni dobitnik rektorove nagrade, da bi danas, nakon tri godine, povodom godišnjice Fakulteta "Džemala Bijedića" prilikom dodjele diplome, za isti prosjek, dobila i dekanovu nagradu. Pored fakultetskih obaveza, kursa njemačkog jezika i volontiranja za Fondaciju, paralelno radi promoterske poslove, zarađujući pritom za svoje školovanje. Živi u Tomislavgradu, zajedno sa mamom i tri brata. Istiće kako joj obaveze prema

Fondaciji predstavljaju vid dodatne aktivnosti, uz koje stiče bezbroj nezaboravnih iskustava.

"Fondacija Hastor, pored finansijske, pruža mi i moralnu podršku, bez koje, sigurna sam, ne bih bila to što jesam. Lijepo je znati da neko poput ove organizacije, stoji rame uz rame, sa mnom i svim mojim uspjesima."

Fondacija Hastor iznimno je ponosna na Sanelin uspjeh. Čast je imati stipendiste koji svakim novim korakom potvrđuju naš, ali i moto svih naših članova: Obrazovanje - izbor pobjednika.

Hanka Mujkić

UPOZNAJMO NOVE STIPENDISTE FONDACIJE HASTOR!

Fondacija Hastor je u decembru dodijelila 15 dodatnih studentskih stipendija. Među stotinama aplikantima odabранo je 15 najboljih i najuspješnijih studenata koji su se pridružili porodici Fondacije Hastor. Njihove priče su inspirirajuće, a njihovi uspjesi fascinantni. U prošlom broju ste upoznali Razima, Rijada, Džemu, Emru i Berinu. U nastavku vam predstavljamo još pet novih studenata.

Džulisa Otuzbir

JASMINA KAVGIĆ

(Ekonomski fakultet, Tuzla)

"Stipendista Fondacije Hastor treba biti uspješan, odgovoran, ažuran, da posjeduje neke nove ideje, da je spremna prenijeti znanja mlađim stipendistima, te da je spremna na saradnju i timski rad. Čast mi je što sam baš ja među mnogim studentima odabrana da budem stipendista Fondacije Hastor. Smatram da je na taj izbor uticao ostvaren uspjeh u školovanju te intervju u kome smo nastojali objasniti na koji bismo način mi kao novi stipendisti promovisali ciljeve Fondacije. Meni kao studentu podrška Fondacije Hastor mnogo znači kako u pogledu finansiranja školovanja tako i pružanja mogućnosti da zajedno sa drugim mlađim ljudima, također stipendistima, gradimo pozitivne odnose i pomažemo unapređenju znanja te unapređenju naše lokalne zajednice."

Jasmina je studentica druge godine Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli. Ekonomsku školu u Mješovitoj srednjoj školi Srebrenik završila je odličnim uspjehom.

„Nakon završene srednje ekonomske škole odabrala sam Ekonomski fakultet jer sam se uvijek zamišljala u budućnosti kao neki poslovođa, vođa u administraciji, dobar menadžer sa novim idejama koje bi možda na pozitivan način mogle uticati na okruženje.“

Osnovnu i srednju školu završila je sa najvećom prosječnom ocjenom. Kao studentica Ekonomskog fakulteta nastavila je sa uspješnim rezultatima te je proteklu godinu završila sa prosjekom 10,00. U slobodno vrijeme piše sastave na razne teme, a 2015. godine osvaja drugo mjesto u općini Srebrenik u pisanju sastava o postignutim uspjesima u životu. Član je Udruženja studenata u Tuzli, a povremeno učestvuje u volonterskom radu Crvenog križa općine Srebrenik. „U životu trebamo imati ciljeve, težiti njihovom ostvarenju iako ćemo se na tom putu suočiti sa mnogim preprekama. Potrebno je da budemo istrajni, da učimo na greškama i da gradimo što bolju budućnost.“

SAKIB BITIĆ

(Politehnički fakultet, Zenica)

"Stipendista Fondacije Hastor mora biti odgovorna osoba i uzor svim ostalim studentima ali i građanima. Ovo se prvenstveno odnosi na naše volontiranje jer na neki način pomažemo u edukaciji i obrazovanju naših mlađih stipendista ali ponajprije treba da ih učimo da budu dobri ljudi. Pored toga, stipendista Fondacije Hastor treba da bude osoba željna uspjeha, osoba koja će jednog dana biti pravi lider. Fondacija Hastor je prepoznala kod mene volju za uspjehom i pružila mi priliku da je predstavim na najbolji mogući način. Za mene podrška Fondacije Hastor ulijeva nadu da na ovim prostorima postoji bolje sutra, da postoji nešto što je ispravno, da postoji neko ko će vam pružiti ruku i kada vam je najteže i kad vam dobro ide. Zaista, Fondaciju, hvala Vam na podršci koju pružate ne samo meni, već brojnim učenicima i stipendistima, jasno im dajete znak da oni vrijede i da nikad nećete odustati od vrijednih i marljivih radnika jer smo upravo mi budućnost ove države."

Srednjoškolsko obrazovanje završio je u Kaknju u Srednjoj tehničkoj školi „Kemal Kapetanović“, smjer Mašinski tehničar sa prosječnom ocjenom 5,0. Dodaje da su mu ovaj period obilježili profesori koji su mu nesebično pružili znanje. Sakib je trenutno student treće godine Politehničkog fakulteta Univerziteta u Zenici na Odsjeku za građevinarstvo.

„Razlog mog odabira ovog fakulteta je širok dijapazon poslova koji su jako odgovorni i avanturistički orijentisani. Građevina je takva, budite se i razmišljate o današnjim problemima koje treba da riješite, a pošto sam ja osoba koja voli da rješava probleme i nemam straha od odgovornosti i obaveza, onda sam sebe smatrao idealnom osobom za ovaj posao.“

Za Sakiba, učenje je najbolji način formiranja ličnosti i karaktera, a ocjene su samo posljedica toga. U slobodno vrijeme trenira karate, sluša muziku, i redovno posjećuje kino. Učestvuje na mnogim takmičenjima u inostranstvu što mu pruža mogućnost za upoznavanje zemalja i njihovih kultura.

/ STIPENDISTI

MIRZA OKIĆ

(Filozofski fakultet, Zenica)

„Podrška Fondacije Hastor mnogo mi znači jer mi pruža mogućnost i prostor za moj naučni i umjetnički rad i stvaranje. Pored ovoga, kako je važna i materijalna potpora kao veliko olakšanje mojoj porodici. Da bi postao stipendista Fondacije Hastor, student treba posjedovati volju za timskim radom ali i radom uopće. Postao sam stipendista Fondacije Hastor jer smatram da posjedujem ove kvalitete, ali i zbog onoga što mogu ponuditi Fondaciji.“

Mirza je student treće godine Filozofskog fakulteta u Zenici na Odsjeku za kulturne studije.

„Ovaj fakultet odabrao sam zbog Odsjeka za kulturne studije. Ovaj Odsjek je interdisciplinarni i sadrži grupu predmeta za koje sam zainteresovan.“ Svoju zainteresovanost za kulturu i njeno očuvanje Mirza iskazuje raznim aktivnostima. U tom cilju, pokrenuo je časopis za kulturu pod nazivom „Kultur ters“, objavio je i izlagao nekoliko naučnih radova na naučnim skupovima a na svom Odsjeku bilježi najveću prosječnu ocjenu. Ističe da su za uspjeh ključni učenje i rad, konstantno nadograđivanje znanja i usavršavanje sposobnosti, ali i svjesnost o sebi i svojim mogućnostima.

AMILA PORČA

(Pravni fakultet, Sarajevo)

„Stipendista Fondacije Hastor trebao bi biti ustrajan i uporan prvenstveno na obrazovnom planu, a onda i u drugim društveno-korisnim aktivnostima, ali u isto vrijeme bi se trebao truditi da te osobine probudi kod drugih i da ih podstiče na uspjeh. Biti član Fondacije Hastor znači biti uključen u jednu mrežu koja pokriva čitavu Bosnu i Hercegovinu, a koja svakodnevno uveseljava i usmjerava mlade ljude, pa tako i mene. Fondacija mi je pružila podršku samo na osnovu mog rada i truda, bez ikakvog lobiranja i sličnih stvari, te time pokazala da se upornost uvijek isplati i da postoje ljudi koji to cijene. Pored materijalne podrške, koja mi itekako znači kao nekome ko živi odvojeno od roditelja, tj. studira u drugom gradu, Fondacija mi pruža priliku upoznavanja mladih ljudi koji cijene prave vrijednosti i koji će svojim radom stvoriti zdravo okruženje u našoj državi. Također, Fondacija je uvijek tu da me kroz svoje aktivnosti podsjeti kojim to vrijednostima i ciljevima bi trebalo da težim i ne dopušta mi da se izgubim u kovitlaku poremećenih standarda koje nam sve više nameće današnjicu.“

Studentica je druge godine na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu. Prisjeća se kako ju je pravo zanimalo još od djetinjstva počevši od dječje igre sa papirima koja je vremenom prerasla u želju da promijeni svoju zajednicu i izbori protiv nepravde. Tokom školovanja bilježi brojne uspjehe od kojih izdvaja bronzanu medalju iz oblasti gramatike turskog jezika na Turskoj olimpijadi u trećem razredu srednje škole. Učestvuje u projektima Udruženja studenata prava i član je grupe koja radi na izradi časopisa ovog fakulteta. Poručuje da su za uspjeh neophodni upornost i predanost onome što radimo, ali i komunikacija sa ljudima, te znati primiti kritiku, priznati grešku i pitati za pomoć i upute.

ANISA RUHOTINA

(Pravni fakultet, Sarajevo)

„Kvalitete koje treba posjedovati stipendista Fondacije Hastor su prvenstveno želja za uspjehom i učenjem, samim tim i napredovanjem, odgovornost, efikasnost i tačnost u pogledu ispunjavanja obaveza u Fondaciji. Smatram da je presudan bio moj entuzijazam prema onom što studiram. Fondacija Hastor je prepaznala moju želju za učenjem i napredovanjem. I ne, nije to samo želja za dobrim ocjenama, već želja za istinskim znanjem, za nečim što nam niko ne može oduzeti. Dovoljno je znati da vas je neko izabrao među 15 ljudi i upravo vama ukazao svoje povjerenje. Velika je čast biti dio Fondacije Hastor, pomagati mladim ljudima i širiti poznanstva. U ovom kratkom periodu upoznala sam mnogo perspektivnih mladih ljudi. Moju odluku da upišem drugi fakultet upravo je potaklo to što sam postala stipendista Fondacije Hastor.“

Studentica je treće godine Pravnog fakulteta Univerziteta u Sarajevu. „Oduvijek sam željela studirati pravo. Sada, kao student treće godine uistinu uviđam da nisam pogriješila. Veliko je zadovoljstvo učiti nešto što uistinu volite, nešto što vas ispunjava. Shvatila sam da je pravo ispravan odabir upravo u onim trenucima kada mi je bilo teško, kada je trebalo mnogo rada i discipline, a ja nisam posustajala već sam se trudila još više.“

Stalni trud, rad i disciplina su se na kraju isplatili. U dosadašnjem školovanju Anisa je ostvarila prosjek ocjena 9.82. Slobodno vrijeme najčešće provodi čitajući. Često prisustvuje gostujućim predavanjima na Pravnom fakultetu. Ove godine planira da upiše i Fakultet za kriminalistiku, kriminologiju i sigurnosne studije.

Svim stipendistima Fondacije Hastor savjetuje da kontinuirano rade na sebi. Onog momenta kad učite nešto zato što to želite, zato što vas to zanima, a ne zato što morate da ispunite obavezu, vi ste uspjeli. Ključ uspjeha je nikad se ne zadovoljavati sa minimalnim, već uvijek težiti ka višem. Non scholae sed vitae discimus! - Ne za školu, već za život učimo!

/ PRIČE SA TERENA

STIPENDISTI FONDACIJE HASTOR U POSJETI STARAČKOM DOMU

Naši stipendisti svojim volonterskim radom svakodnevno nastoje promijeniti i unaprijediti svoje lokalne zajednice, a Fondaciji Hastor time daju jednu posebnu dimenziju koja je čini prepoznatljivom. Društvena korist osnovna je vrijednost i organizacioni stub Fondacije Hastor. Dokaz da ovu, ali i mnoge druge vrijednosti koje ova fondacija njeguje, usvajaju i praktično provode njeni stipendisti jedan je od najboljih pokazatelja rada Fondacije Hastor. Usrećiti nekoga, pokloniti mu lijepu riječ, topli stisak ruke ili iskreni osmijeh su dovoljni da nekome popravite dan, možda čak život ili pogled na stvarnost. Naoružani osmijehom, toplim riječima, sa nekoliko rahatlokuma, naši stipendisti, predvođeni Zehrom Gromilić odlučili su sate svog volontiranja provesti u Staračkom domu Vitalis na Ilijži. U nastavku donosimo Zehrin izvještaj sa ove posjete, protkan topotom, nježnošću, ali i tugom.

Volontiranje je počelo prema najavljenom terminu - četvrtak u 10h. Našla sam se sa djecom na terminalu na Ilijži. Prethodno smo se dogovorili oko realizacije ove radionice. Htjela sam da na najbolji mogući način utrošimo ova tri sata volontiranja, a isto tako da ih učinim dovoljno zanimljivim i neobičnim za svoje učenike. Nekoliko dana prije volontiranja smo se dogovorili da učenici pripreme motivacione poruke za starije osobe, te da ih donesu na volontiranje. Kada smo svi bili na broju, uputili smo se prema obližnjoj trgovini kako bi kupili par poklona (voće, keksove, kahvu, rahatlokume). Motivacione poruke smo zalijepili na poklone. Pronalazak doma je bio jako jednostavan, tako da smo se ubrzo našli pred vratima. Objasnila sam učenicima neka osnovna pravila ponašanja, šta bi to stariji voljeli od nas čuti i sl. Zatim sam popričala sa medicinskom sestrom i objasnila joj razlog posjete. Jako se odusevila kad sam joj objasnila šta mi je cilj, te nas srdačno uvela unutra. Prvo nas je upoznala sa starijima koji su sjedili u dnevnoj sobi i pričali, prišli smo im toplo, upitali za zdravlje. Rekla sam učenicima da se rasporede kako bi svako popričao sa nekim i prenio mu toplu poruku i ljubav koju nosimo za njih. Svakako, nakon kratkog razgovora, ostavili smo im poklone a isto tako i motivacione poruke te ih zamolili da iste pročitaju i ostave za uspomenu od nas. Nakon toga, vodila nas je u sobu na prvom spratu kod dva jako zanimljiva čovjeka. Jedan nam je kratko pričao o svojoj biografiji, željan da ga neko sasluša priuštili smo mu to zadovoljstvo, te ga počastili sa voćem koje smo kupili. Drugi nije bio toliko zainteresovan za priču, ali je svakako izrazio zadovoljstvo zbog naše posjete. Nakon toga prešli smo na drugi sprat, te posjetili svaku sobu koja se nalazila na tom spratu. Kad bih vam pričala o svakoj posebno, sigurna sam da bih vas rasplakala. Naša su lica često bila pokvašena

suzama izazvanim iskrenim emocijama ovih starih ljudi. Svima u sobi smo objasnili ko je zaslužan što smo ih posjetili, šta je to Fondacija Hastor, te da nas pored svih tema uči i da ne zaboravljamo one koji su izgradili sve ono što mi sad imamo. Svi su zaista bili oduševljeni idejom, suze je bilo teško sakriti. Pričali smo nakratko sa svima, odakle dolaze, kako im je zdravje, gdje im se nalaze djeca i slična pitanja su se provlačila iz sobe u sobu, većinom sa sličnim odgovorima, suzama u očima, i snažnim stiskom ruke pri pozdravu. Kad smo krenuli na treći sprat, zaustavila nas je jako zanimljiva skupina žena. Veselje, smijeh, neka neobična sreća odjekivala je ovim spratom zaslugom ovih dama. Sjeli smo malo kraj njih, medicinska sestra im je objasnila ko smo, zašto smo tu, a one onako zanimljive i srdačne su nas privukle da se zadržimo tu više i nego što smo htjeli. Pričale su nam malo o svom životu, te kako vrijeme troše na malo drugaćiji način od ostalih. Teta Zlata nam je pričala o tome kako voli da se zabavlja raznim društvenim igrama, te kako vole da popiju kahvu i rahatlokum dok se zabavljaju ovako. Naravno uz lijep razgovor, lijepu uspomenu, ostavili smo im i kahvu i rahatlokum što ih je jako razveselilo. Zatim smo se uputili kod jedne nijeme žene, koja je bila oduševljena našom posjetom. Kako nismo mogli razgovarati sa njom bilo nam je jako žao, međutim snažan zagrljav i suze na licu su nam pokazale sve. Prešli smo u sobu kod jedne jako vesele starice, koja nam je pričala o svojoj bolesti. Međutim, rekla je i da je ona carica svijeta kad popije dobru kahvu. Pored razgovora, smijali smo se jako puno, te naravno ostavili kahvu da nam vazda svakim jutrom iznova ova teta bude carica. Na trećem spratu, zadnjoj sobi koju smo posjetili krilo se najveće zadovoljstvo ovog dana. Upoznali smo čika Vinku, arhitektu, slikara, planinara koji sa 95 godina uspješno rješava križaljke, čita knjige i bavi se onim, čim se najčešće ljudi u njegovim godinama ne mogu baviti. Gledali smo njegove radove sa divljenjem, slušali njegove priče, te se smijali njegovim šalama. Kako smo se već približili kraju volontiranja, trebali smo krenuti. Zahvalila sam se medicinskoj sestri na pomoći tokom obilaska. Sa svakom osobom smo se posebno uslikali. Svi su bili oduševljeni ovom idejom, te su učenici radosno otišli sa ove radionice.

Zehra Gromilić

/ UČITELJEV KUTAK

JANUAR 2016.

Spuštam se niz Rostovo prema Bugojnu u 7:30h, 23. januara 2016. Cesta bijela od soli, a grane od inja jer je temperatura vazduha 19,5 stepeni celzijusa. Nemam dovoljno vremena da uživam u zimskoj idili, jer hoću da stignem u 8 sati u Bugojnu, u piceriju Little big gdje je Dautbegović Amna zakazala druženje sa 18 osnovaca. Stigoh na vrijeme, a Amna već otpočela druženje. Razgovaraju o zanimanjima, šta bi ko volio raditi. Koja bi to zanimanja mogla biti tražena u budućnosti? Uključih se u razgovor pa ih pitam kakvi su daci. Većina ih je prošlu godinu završila odličnim uspjehom, ali ove godine imaju vrlodobar uspjeh na polugodištu. Zamolih ih da se uozbilje i da razred završe odličnim uspjehom. Obećaše mi uz obrazloženje da imaju dosta vremena a i nastavnici su „strožiji“ do polugodišta.

Pozdravih se i krenuh za Donji Vakuf kako bih stigao u restoran Santos gdje je Velić Vahida zakazala druženje sa 8 srednjoškolaca. Vahida mi se pohvali kako je ove godine dobro „startala“ na fakultetu. Učenici također rekoše da su shvatili vrijednost znanja te da marljivo uče i postižu dobre rezultate u školi. Nabrojaše nekoliko zanimanja za koja misle da će biti i u budućnosti traženi radnici takvih znanja. Ostavih ih da se druže, a ja krenuh prema Jajcu. Keljalić Jasmin i Žilić Emin zakazali druženje sa 12 srednjoškolaca u caffe Istanbul u Jajcu od 10 do 15 sati (23.1.2016). Kako sam stigao u 12 sati već su bili obradili obaveznu temu i razgovaraju šta bi ko želio postati i zašto baš to. Svidje mi se razmišljanje jedne učenice koja kaže da bi voljela postati doktorica „ali realno razmišljajući to je za mene krupan zalogaj jer sam osnovnu školu završila vrlodobrim uspjehom, a u srednjoj prvi i drugi razred dobim uspjehom, pa ču se zadovoljiti da sa srednjom stručnom spremom radim“. Pokušah da je ohrabrim, ali me ona ubijedi i da pored stipendije Fondacije Hastor ne bi mogla studirati, jer ih ima petero u porodici, a niko nema redovna primanja osim njene stipendije. U razgovoru o njihovom učenju vrijeme brzo prolazi. Zamolih Jasmina i Eminu da im pomognu u savladavanju nastavnog gradiva iz predmeta koja im teže idu pa se uputih dalje.

U Srednjoj ekonomskoj školi u Tomislavgradu

od 10 sati, 24.1. 2016 godine, zakazali druženje Bagarić Josipa i Bašić Ahmet sa 11 srednjoškolaca. „Većina učenika ide u ovu školu pa nam je ravnatelj odobrio da možemo koristiti ovu učionicu“ reče mi Josipa kad se pozdravismo. Ahmet i Josipa mi rekoše da su zadovoljni svojim rezultatima na fakultetu. Razgovaram sa učenicima i većina će se zadovoljiti sa srednjom školom, jer su uglavnom učenici sa prosječnom ocjenom tri. Ljubica mi reče da ona pjevanjem već postiže dobre rezultate tako da misli da će pjevajući moći zarađivati da solidno živi. Rekoh im da je uz talenat potrebna i škola, te da bi dobro bilo da iskoriste priliku što su stipendisti Fondacije Hastor da završe fakultet a onda se mogu baviti čime hoće. Pozdravih se i krenuh dalje.

Snijeg po cesti desetak centimetara preko Rogoja 25.1.2016 godine, a ja pošao za Ilovaču gdje je od 9 sati zakazala druženje Jahić Amira sa jednim osnovcem i tri srednjoškolke. Stižem pred školu na vrijeme, a Amira sa učenicima iščekuje još jednu učenicu. Amira mi se pohvali: „Direktor nam odobrio učionicu pa nam dao i grijalicu da imamo toplu prostoriju.“ Pitam je za stanje na fakultetu a ona kaže: „Morala sam promijeniti fakultet nisam mogla da se snađem u velikom gradu, ali sad je hvala Bogu dobro.“ Razgovaram sa učenicima o učenju, o stanju kod kuće, o volontiranju. Raspršali se mi, a vrijeme juri. Pozdravih se pa krenuh za Goražde. Karkelja Elvin i Neziri Elvira sa 14 srednjoškolaca u Plavom cvjetu obrađuju obaveznu temu. Elvin se posebno pripremio pa ga učenici vrlo pažljivo prate i sami se javljaju za riječ da kažu svoje mišljenje o zanimanjima u budućnosti. Poslije kraćeg razgovora sa svima pojedinačno, uputih se prema Vogošći.

I u Hotonju direktor Osnovne škole odobrio

Huseinović Silvadu da može u školi volontirati sa dva učenika ove škole. U 13 sati, 29. januara 2016. godine, u toploj učionici Silvad sa jednim učenikom i jednom učenicom rade zadatke iz matematike kako bi za kraj školske godine imali odličan uspjeh. Počinjem razgovor sa Silvadom koji mi reče da je veoma zadovoljan svojim stanjem na fakultetu. Ismar, učenik 9. razreda osnovne škole, mi reče: „Ja intenzivno učim njemački jezik, planiram dalje školovanje u Njemačkoj.“ Pitam ga kako to misli, a on mi objasni: „Majka je prije par mjeseci otišla u Njemačku, dobila dozvolu boravka i posao, pa ćemo i mi, cijela porodica, tamo odseliti.“ Ostavi me bez riječi. Ove sam slučajeve sretao i u Tomislavgradu (Hodžić Iva iz Stipanjića) pa me obuzeše neke crne misli: „Cijele porodice odseljavaju“, a onda Šantić: „Ostajte ovdje!“ Ponavljam u sebi: Ostajte ovdje! Rekoh par uputa Silvadu pa se uputih dalje.

U Ostružnicima u zgradi Osnovne škole Mračkić Sedin zakazao druženje sa 16 učenika osnovnih i srednjih škola, 30.1.2016. godine u 9 sati. Opet lijepa topla učionica, odobrena od direktora škole i popunjena sa stipendistima Fondacije Hastor, razveseli me. Uvijek me obraduje kad dođem u mjesta gdje naši stipendisti dobijaju školski prostor za svoje druženje, pa se često u sebi, a više puta poluglasno zahvalim svima onima koji su prepoznali vrijednost ovog druženja i omogućili da se stipendisti ne moraju okupljati po picerijama i tržnim centrima. Sedin mi reče da ima vrlo marljive učenike koji redovno i na vrijeme stižu kad zakaže druženje, većinu roditelji dovoze i po desetine kilometara. Razgovaram sa učenicima, svi vrijedni daci odlični i vrlodobri. Dadoh par uputa pa krenuh da lje.

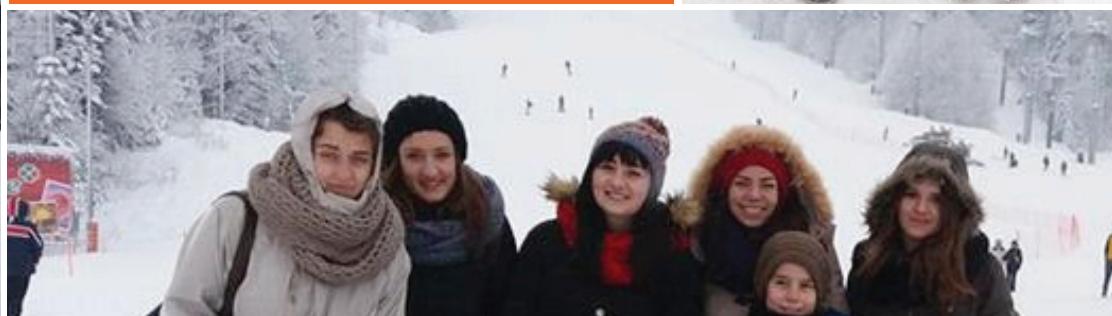
Ramo Hastor

/ OBJEKTIV

Bjelašnica - izlet stipendista

ZEHRA GROMILIĆ

Ovog mjeseca sa ponosom ističemo našu stipendisticu Zehru Gromilić, studenticu druge godine Genetike i bioinžinjeringa na Internacionalnom Burch Univerzitetu u Sarajevu, koja je pokazala izniman trud i zalaganje pri volontiranju u Fondaciji Hastor.

Zehra je završila Tursko-bosanski koledž u Bihaću, nakon čega upisuje Genetiku i bioinžinjering na Internacionalnom Burch Univerzitetu u Sarajevu. Ona radi na raznim projektima iz oblasti koju studira, od kojih ističe projekat na kojem istražuje u kojem dobu je najveći rizik od oboljenja od raznih vrsta raka na području BiH iz oblasti Biostatistike. Pored toga se svakodnevno trudi da u drugim poljima primijeni stečeno znanje i laboratorijske vještine

koje se iz dana u dan povećavaju. U budućnosti se najviše želi posvetiti Mikrobiologiji i istraživanju novih tipova virusa kako bi pomogla čovječanstvu, a tome ju je pored njenih roditelja naučila i Fondacija Hastor. Slobodno vrijeme provodi čitajući knjige, radeći na istraživanjima, družeći se sa priateljima, kao i volontirajući u Fondaciji Hastor. Od 6. razreda osnovne škole je stipendistica Fondacije Hastor, za koju kaže da je poklon koji će njenu budućnost obasjati, dati joj neki posve čudan, prelijep i pozitivan odsjaj. Ističe kako je Fondacija prati od momenta kada je postala član ove porodice, u svim njenim uspjesima kojima poklanjam neizmjeru pažnju.

„Fondacija Hastor nije moj dodatni „vjetar u leđa“, Fondacija Hastor sam ja, svaki moj korak unaprijed, svaka moja ispunjena želja, svaki moj položeni ispit, volonterski rad, disciplina, odgovornost, te sve pozitivno u mojoj ličnosti je moja Fondacija Hastor. Koračam uzdignute glave, boreći se i radeći za sve mogućnosti koje mi se nude iz dana u dan, sa još većom

motivacijom i željom, jer imam uz sebe Fondaciju Hastor. Da, i tome me naučila naša Fondacija Hastor, da je svaki san, svaka želja koliko god daleko izgledala, makar i poput najdalje zvijezde na nebu, da je i nju moguće uzeti u svoje ruke uz trud i rad kojima ćemo graditi stepenice do te zvijezde. Zahvaljujući Fondaciji Hastor širim svoje vidike na sve moguće načine. Kroz vid prijateljstva širom BiH, kroz sve ono što naučimo na volontiranjima, sastancima, a na kraju krajeva i kroz tu finansijsku podršku koja omogućuje da sam tu gdje jesam.“

Sadžida Kosovac

PISMO MJESECA

Poštovana Fondacija,

šta god da napišem nije dovoljno da bih vam se zahvalio za vaše dobročinstvo.

Od sveg srca vam se najlepše zahvaljujem što ste me primili da budem vaš stipendista. Mnogo ste olakšali meni i mojim roditeljima, stoga ću se ja truditi da opravdam ukazano mi povjerenje. Trudit ću se kao i do sada za što bolji uspjeh i da, prije svega, postanem dobar čovjek. Želim da postanem koristan član našeg društva. Oduševljen sam volonterskim radom koji ste nam omogućili jer se družimo i međusobno pomažemo. Ne mogu da ne spomenem našu dragu mentoricu koja nam mnogo pomaže i uči nas korisnim stvarima koje će nam pomoći u budućem obrazovanju. Prošao je zimski raspust. Lijepo sam se proveo na raspustu družeći se sa prijateljima i porodicom. Malo je bilo snijega, pa smo iskoristili da se skijamo. Naravno, bilo je i priprema za školu kao što je čitanje lektira i ostalo. Još jednom hvala. Nadam se da ćemo se što duže družiti i da vas neću iznevjeriti tokom cijelog svog školovanja.

Veliki pozdrav!

Aldin Julardžija

OŠ Berta Kučera, 8. razred
Jajce

IMPRESUM

FONDACIJA
HASTOR

FONDACIJA HASTOR

Bulevar Meše Selimovića 16.
71000 Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

REDAKCIJA

Džulisa Otuzbir
Sadžida Kosovac
Hanka Mujkić
Nihada Ohran
Emina Adilović
Lejla Đonlagić